

Verborgen misdaden van een *loverboy*

Colofon

ISBN: 978 94 6365 458 6

1e druk 2022

© 2022, Vincense Lelieveld

Exemplaren zijn te bestellen via de boekhandel
of rechtstreeks bij de uitgeverij:

Uitgeverij Elikser

Ossekop 4

8911 LE Leeuwarden

www.elikser.nl

Vormgeving binnenwerk en omslag: Evelien Veenstra

Overeenkomsten met namen en situaties berusten op toeval.

Niets uit deze uitgave mag worden veeleelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op wat voor wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgeverij.

This book may not be reproduced by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from the author and the publisher.

Verborgen misdaden van een *loverboy*

Vincense Lelieveld

De eerste

Je kende hem slechts als plaatje:
adonis met een knipoog, lach
cover voor mannenglossy, ach
bij de meidoorn, prikkend haagje

tussen tuinen. Geen echt gesprek
geen zacht gebaar of gedachte
kwam uit hem, alleen maar lachen.
Hoe en waar zou hij nu? Je denkt

soms, hij die speelde met mijn hart,
stak wel groot uit tussen doornen,
maar nooit naar mij een hand of woord,
die zwaluw die geen zomer bracht.

Catharina Boer, uit de bundel *De spiegel van Hirundine*

Hoofdstuk 1

Kyle en zijn vrouw Michelle varen over de rivieren van Nederland, België en Frankrijk met hun eigen vrachtschip. Zij vervoeren zand, grint en bouwmaterialen. Op de terugweg proberen ze andere producten mee te nemen. Het gaat niet goed met de inkomsten uit het vrachtvervoer. Hun schip is te klein, daardoor kunnen zij geen grote partijen vervoeren. De brandstof en het onderhoud kosten klauwen met geld, ze kunnen het amper bolwerken. Daarbij komt nog dat de schepen van de concurrenten steeds groter worden.

Ondanks alles houden zij van hun werk. De rust op het water en de schitterende natuur langs de oevers van de rivieren maken de werkdruk aanvaardbaar. Met een glimlach denkt Kyle terug aan de tijd dat hij vrachten vervoerde voor de wijnboeren, het hele ruim vol met flessen champagne. Dan was het altijd feest aan boord. Ook de routes naar Bordeaux roepen nostalgische herinneringen op: het ruim vol flessen bordeauxwijnen. Sindsdien is hij een goede wijnkenner. Er werd rijkelijk geproost met de boeren. Maar steeds vaker verschenen er grote duwboten op de rivieren.

Als eenling met een eigen schip kon hij niet op tegen de georganiseerde beroepsvaart. Hij moest op zoek naar

andere bronnen van inkomsten, maar wilde zijn vrijheid niet opgeven. Al een tijdje liep hij met het idee om in de toeristenbusiness te gaan en recreatief te gaan varen. Vaartochten maken met betalende passagiers aan boord. Zijn vrouw Michelle zag dat ook wel zitten. In de tijd dat zij nog vrachten vervoerden, hebben zij mooie routes gevaren die zij aan de toeristen kunnen laten zien.

Samen met Michelle heeft hij het schip omgebouwd. Michelle heeft alles ontworpen en Kyle heeft de grote werkzaamheden verricht. Via een klein trapje kom je benedendeks. Daar is een keukentje en een gezellige woonkamer met zitbanken en een barretje waar de gasten gezellig kunnen verblijven als het regent. Achter de woonkamer heeft Kyle de voormalige vrachtruimte in tweeën gedeeld, elk met twee ingebouwde stapelbedden, totaal acht slaappleatsen, en een extra toilet- en douchecabine.

De slaappleatsen zijn een beetje krap, want er is optimaal gebruik gemaakt van de beschikbare ruimte om zoveel mogelijk slaappleatsen te creëren. Dat is niet zo erg, want meestal is er geen volledige bezetting en dan kan een van de slaaphutten dienstdoen als opbergruimte voor de bagage.

Vandaag zijn er acht nieuwe gasten aan boord gekomen.

Het echtpaar Anton en Christine Verbeek met hun tienerdochter Jacqueline. En een verpleegster die Agnes heet. Zij slapen in het ene gedeelte.

Edwin en Maarten, een homostel, en een ander echtpaar, Sjoerd en Karin, slapen in het andere gedeelte. Ieder apart in de eenpersoonsstapelbedden. Ze moeten zelf uitmaken wie boven of onder slaapt. Een brede glimlach verschijnt op hun gezicht als zij de primitieve bedden zien, het geeft hen het gevoel van vroeger; het schoolkamp. Van tevoren was medegedeeld dat zij hun eigen beddengoed mee moesten brengen en zelf hun bed op moesten maken. Nadat ze dat gedaan hebben ziet het er bij sommigen nogal slordig uit.

Deze keer is het dus volle bak en liggen de koffers en weekendtassen overal op de grond in het gangpad. Dat wordt klimmen en klauteren als iemand 's nachts naar het toilet moet, maar daarover heeft nog nooit iemand geklaagd. Overdag kan de bagage op het bed worden gelegd. Dat ziet er misschien rommelig uit, maar geeft aan de andere kant wel een relaxed vakantiegevoel.

Michelle zorgt voor het eten. Van de passagiers wordt verwacht dat ze meehelpen met kleine klusjes zoals lichte schoonmaakwerkzaamheden en om de beurt moeten een paar mensen mee naar de supermarkt om boodschappen te doen.

Er zijn ook acht fietsen aan boord. Op verschillende

plaatsen op de route legt Kyle het schip aan en dan kun je een fietstochtje maken door het prachtige Franse platteland of naar een nabijgelegen dorpje of stadje fietsen. Elke avond worden alle fietsen die op het voordek staan, gecontroleerd en aan de reling vastgebonden, zodat ze niet gaan schuiven of van boord vallen als 's morgens vroeg het schip gaat varen. Een van de passagiers wordt aangewezen om elke avond de loopplank in te halen. Uiteraard worden alle werkzaamheden door Kyle nagelopen.

Passagiers kunnen het hele traject meevaren, maar ook een deel doen. De passagier kan op ieder gewenst moment van boord gaan.

Deze keer was de opstapplaats in Parijs. Ieder moest daar op eigen gelegenheid naartoe komen. Kyle is van plan om een paar dagen in de stad rond te blijven varen, over de rivier de Seine. Vanaf het water zijn de bekende bezienswaardigheden gemakkelijk te bereiken. Daarna wil hij zijn route vervolgen over de rivier de Marne.

Hoofdstuk 2

Het is warm, gelukkig zorgt het water voor enige verkoeling. Het is laat in de middag en het schip ligt aan de kade. Vanaf deze ligplaats heb je een prachtig uitzicht op de Eiffeltoren. Zo krijgen de gasten alvast een voorproefje van hun bezoek aan deze wereldberoemde bezienswaardigheid.

De ligstoelen en de parasols zijn uitgeklapt. Voor de passagiers is het ‘kennismakings-borreltijd’. Het ziet er heel gezellig uit en er hangt meteen een goede sfeer. Flarden van Franse chansons waaieren over van voorbijvarende schepen. Op veel vaartuigen, die aan de kade liggen, gaat het er vrolijk aan toe. De Franse wijn wordt rijkelijk geschonken en het verse Franse stokbrood met olijven maken het vakantiegevoel compleet.

Toeristen die over de boulevard langs de kade slenteren, blijven glimlachend staan om deze ‘vrolijke Franse taferelen’ te fotograferen.

De kapitein voegt zich bij het gezelschap en neemt de vaarroute door.

Het is de bedoeling om een paar dagen de Seine te bevaren en zoveel mogelijk de toeristische bezienswaardigheden te bezoeken. De taken worden verdeeld en de passagiers mogen hun wensen kenbaar maken. Kyle

denkt meteen mee met wat er mogelijk is, omdat er rekening moet worden gehouden met het vaarschema. De volgende dag staat er een tocht over de Seine gepland. Vlak bij de Eiffeltoren is een aanlegplaats. Daar zal hij aanmeren om de gasten de gelegenheid te geven om deze te gaan bezoeken.

Het is extreem warm in Parijs, er is een hittegolf. Via de radio en kranten wordt aan de bevolking, en ook aan de toeristen in het land, gevraagd om zuinig te zijn met water. Ook Kyle vraagt aan zijn gasten om zuinig te zijn met het drinkwater en zo kort mogelijk te douchen. Hij deelt aan iedereen vier literflessen drinkwater uit.

‘Daar moeten jullie het deze dag mee doen,’ zegt hij. ‘En om water uit te sparen van de douches, vaar ik straks langs een bouwplaats waar gezamenlijk gedoucht kan worden in de open lucht. Ik hoop dat jullie dat niet erg vinden. Doe jullie zwembroeken en badpakken maar vast aan. Neem een handdoek mee om straks op te kunnen zitten op het dek, want met deze temperaturen is je zwemkleding in een mum van tijd opgedroogd.’

De passagiers knikken instemmend en vinden het prima. Zij zijn zeer benieuwd waar zij terecht komen.

Het schip legt aan bij een bouwkade.

De bouwvakkers op de bouwplaats vermaken zich kostelijk. Een groep toeristen in badkleding die vanaf een schip op de bouwplaats stappen en elkaar joelend en gil-

lend achternazitten met het koude water uit de slang. Water dat eigenlijk bestemd is om de betonmolens mee schoon te spuiten.

De kapitein kent deze lui nog uit de tijd dat hij bouwmaterialen vervoerde. Hij heeft dit met hen afgesproken. Tegen een kleine vergoeding mag hij gebruikmaken van het water op de bouwplaats. De watertank van het schip is niet zo groot, daarom kan er maar een beperkte hoeveelheid water meegenomen worden. Zijn schip was natuurlijk oorspronkelijk niet bedoeld voor passagiers.

Kyle heeft ook geregeld dat hij bij campings mag aanleggen. Voor een paar euro per persoon kan er dan op het campingterrein worden gedoucht.

Onderweg zijn er weinig watertappunten. Hij weet precies waar de sluizen zijn en waar hij eventueel de watertank kan bijvullen.

In deze hitte is het heerlijk om op het schip te zijn. Het verkoelende windje over het water maakt de warmte draaglijk. Enkele gasten krijgen zin om in de rivier te zwemmen, maar dat vindt Kyle geen goed idee. In de stad is het water van de Seine daar niet geschikt voor. Het water is nogal vervuild en het is gevaarlijk omdat er veel schepen varen.

De eerste paar dagen blijft het schip op de rivier in de stad. Dat is een hele belevenis. Er varen veel bootjes en schepen op de vaarroute, het is druk. Kyle vaart lang-

zaam en moet goed opletten. Allerlei vaartuigen varen kriskras door elkaar en regelmatig moeten ze aan de kant om plaats te maken voor een snelle politieboot met loeiende sirene. Gelukkig is Kyle een ervaren kapitein. Op een rustig gedeelte mogen de gasten zelf aan het roer gaan staan om te ervaren hoe het is om een schip te besturen.

Kyle leert hen hoe je moet manoeuvreren en hij legt de verkeersregels uit die op het water in Parijs gelden. Zoals de voorrangsregels en de betekenis van de rode stoplichten bij bruggen en viaducten. Bij krappe brugbogen springt het stoplicht op rood als er een tegenligger aan komt die dichterbij de brug is. Dan moet je op tijd vaart minderen en het tegemoetkomende schip voor laten gaan. Bij de nauwe doorgangen van de vele bruggen en viaducten neemt Kyle zelf het roer in handen. Sommige brugbogen zijn zo smal dat er aan weerszijde maar een paar centimeter speling is.

‘Eén keer ging het bijna mis,’ vertelt Kyle. ‘Ik was zo druk bezig met uitleg geven dat ik het rode stoplicht te laat opmerkte en geen vaart meer kon minderen. Een schip kun je niet zo snel laten stoppen als een auto. Ik kon niets anders meer doen dan onder de brug doorgaan en raakte op een haar na een tegemoetkomend schip. Vloekend en tierend moest de kapitein van het andere schip een noodwending uitvoeren om een botsing te voorkomen. Ik bood nederig mijn verontschuldigin-

gen aan. De kapitein van het andere schip was gelukkig niet haatdragend en zo ontkwam ik aan een zware boete en ontzegging van mijn vaarbewijs. De passagiers aan boord waren erg geschrokken en zij waren blij toen we de drukke wateren van Parijs uiteindelijk verlieten.'

Daar waar de rivier de Marne de Seine in stroomt, neemt Kyle de vaarroute in de richting van de champagnestreek. Hij kent deze rivier goed, hij is er vaak geweest toen hij nog vracht vervoerde: een ruim vol champagneflessen die tijdens de route regelmatig op kwaliteit 'gekeurd' moesten worden!

Kyle weet dat het hier schitterend is, met ongekend mooi, afwisselend landschap en interessante bezienswaardigheden onderweg.

De oneindig uitgestrekte zonnebloemvelden aan de oevers maken plaats voor velden met lavendel en andere landbouwgewassen. In de verzengende hitte zijn landarbeiders aan het werk. De brede randen van de hoeden beschermen hun ogen tegen de felle zon.

Met een rustig gangetje vaart het schip langs adembemende landschappen.

Het is nog steeds erg warm, de hittegolf duurt voort. Het is benauwd benedende, de hitte kan er niet weg, er is te weinig wind. Iedereen is bovendeks, waar het ook heel warm is. Loom hangen de passagiers in de ligstoelen of liggen zwetend op een badhanddoek. Omdat

ze zuinig moeten zijn met het water, drinken ze maar wijn. Om een beetje af te koelen sprenkelen ze kleine beetjes van hun drinkwater over zich heen. Het helpt niet veel, daarom vragen ze aan Kyle of hij het schip aan de kant kan leggen, zodat ze in de rivier kunnen zwemmen.

Hij moet hen teleurstellen. ‘We zijn bijna bij de sluis. Ik kan nu niet stoppen, want ik moet daar op tijd zijn. Je kunt er maar drie keer per dag doorheen. Daarna gaat het personeel naar huis en wordt het kraanwater afgesloten. Ook is het gevaarlijk om in de buurt van de sluis te gaan zwemmen, de stroming is hier sterk.’

Agnes meldt dat het benedendeks vreselijk stinkt, het water om de wc mee door te spoelen is op.

‘Ik moet hier even iets op verzinnen,’ zegt Kyle.

Zijn vrouw Michelle neemt het roer over. Hij gaat naar de bergruimte naast de stuurhut en komt met een lang touw en een emmer weer tevoorschijn. Hij bindt het touw stevig aan het hengel vast en aan de zijkant van het schip gooit hij de emmer in het water. Hij demonstreert hoe je de lus aan het uiteinde van het touw stevig om je pols moet draaien, anders verlies je de emmer. De emmer sleept door het water en rustig trekt Kyle ‘m naar boven. Iedereen rent op het water af om zich te verkoelen en het zweet weg te spoelen.

‘Zo kun je ook water pakken om de wc mee door te spoelen,’ geeft hij aan. ‘Het is een noodoplossing, maar

over een uur zijn we bij de sluis. Daar kan ik de water-tanks weer vullen en ook kunnen jullie daar douchen met heerlijk koel water.'

Iedereen is opgelucht en zingt vrolijk mee met de Franse chansons die Kyle heeft opgezet om de stemming erin te houden.

Hoofdstuk 3

Met een chagrijnig gezicht heeft Jacqueline toegekeken. Zij kan de hitte niet meer verdragen.

Als iedereen weer op zijn luie plekje zit, staat zij op. Ze loopt naar de lege emmer die op het dek staat en knoopt het touw los. Iedereen kijkt verbaasd en vraagt zich af wat zij gaat doen. Zij pakt het losse touw en gaat ermee naar de reddingsboei die aan de achterkant van het schip op een haak hangt. Zij knoopt het ene uiteinde stevig aan de touwen van de boei en het andere uiteinde maakt zij vast aan de haak waar de boei hing. Met een weide boog gooit zij 'm in het water, springt van het schip af en zwemt naar de boei die aan het touw achter het schip drijft. Verstijfd van schrik kijkt iedereen meteen naar de kapitein. Hij is tenslotte verantwoordelijk voor zijn passagiers.

Vragend kijkt Kyle naar de ouders van Jacqueline die rustig op het dek zijn blijven zitten.

‘Maak je niet ongerust kapitein,’ zegt haar vader. ‘Jacqueline is een goede zwemster. Je hoeft haar echt niet achterna te springen om haar te redden.’

Toch rent Kyle vliegensvlug naar het achterdek en geeft zijn vrouw, die nog aan het roer staat, het commando: ‘Standby! Actie! Man overboord!’

Ongelovig kijkt hij naar Jacqueline in het water, die met

een paar flinke zwemslagen de boei heeft bereikt. Zij klimt erin en slaat tevreden haar benen over de rand. Met haar handen spettert zij water over zich heen. Brutaal zwaait ze naar de kapitein. 'Heerlijk hier in het water!' roept ze naar de verbijsterde mensen die vanaf het achterdek naar haar staan te staren.

'Is het niet gevaarlijk?' vraagt haar moeder, die toch is komen kijken. 'De scheepsschroeven zitten immers aan de achterkant van het schip.'

Kyle stelt haar gerust. 'Het touw is lang genoeg en de boei is ver genoeg verwijderd van de schroeven. We zijn bijna bij de sluis, zo meteen ga ik rustig vaart minderen en dan is het belangrijk dat het touw stak gehouden wordt.'

Hij roept naar Jacqueline hoe ze dat moet doen zodat het touw niet onder water verdwijnt en in de schroef verward raakt.

Kyle besluit haar tot aan de sluis achter het schip aan te laten dobberen.

Als we veilig in de sluis zijn, haal ik haar aan boord en dan zal ik haar eens ernstig toespreken, denkt hij. Welke straf zal hij haar opleggen? Het moet duidelijk zijn dat dit gedrag niet wordt getolereerd.

Hoofdschuddend nemen de passagiers hun plekje weer in en schenken nog eens een flink glas wijn in voor zichzelf. Ze beginnen al aardig aangeschoten te raken. De Franse chansons die op het water weerkaatsten, klinken

steeds valser. Kyle is blij als ze bijna bij de sluis zijn, daar is het verkoelende water en kan hij de watertanks vullen. Het is bijna twaalf uur, dan loopt de hitte nog verder op.